N°. 3254.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 16 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 15 Januarij.

Benoemingen.

Alvorens verder te gaan, meenen wij te moeten in herinnering brengen, dat in al wat wij betrekkelijk de benoemingen gezegd hebben of nog zullen zeggen, altijd van zelfs begrepen is het voorbehoud, dat wij in ons Nommer van 14n Januarij jl. hebben gesteld. Dewijl wij niet telkens daarop kunnen terug komen, zoo verwijzen wij daarnaar voor al hetgeen nu en later volgen zal. Bij al hetgeen wij zullen in 't midden brengen is altijd van zelf verstaan, wat wij onder de voorafgaande bemerkingen hebben opgenomen.

Het kan overbodig schijnen zulks te herhalen. Desniettegenstaande drukken wij er op. Niet tot voorlichting der onverbeterlijken. Maar om hun een wapen uit de hand te rukken. Hunne kwaadwilligheid is gewoon aan de klagt der Katholieken een zin te hechten, die nooit in hunne bedoeling heeft gelegen. Daartoe nu willen wij zelfs geen voorwendsel geven, opdat het nuttig en vreedzaam gedeelte der Protestantsche bevolking, althans niet door onze schuld, misleid worde. En nu ter zake.

Het is dan regel, dat de benoemingen geschieden *naar* en *om* het geloof. Niet dat bij elke benoeming van een Protestant daarop gelet wordt; wij verstaan den regel slechts in dezen zin: is een kandidaat Protestant, het is eene aanbeveling om geplaatst te worden in Noord-Brabant en Limburg; is daarentegen een kandidaat Katholiek, het is eene reden om niet geplaatst te worden aan deze zijde van den Moerdijk.

[illegible] Wij willen zelfs toegeven dat er vele zijn. Maar zij laten den regel in zijn geheel, dat in de streken, waar de bevolking Katholiek is, zoo veel mogelijk Protestantsche ambtenaren moeten worden ingeplant; terwijl omgekeerd in het gedeelte van het rijk, waar óf de bevolking óf slechts de meerderheid Protestantsch is, niet ligtelijk en dan nog [illegible], een Katholiek ambtenaar kan worden geduld. [illegible]t alleen volgt reeds, dat er voor Katholieken weinig plaats is.

Als naar gene zijde van de rivieren, zooveel 't mogelijk is, Protestanten worden overgezonden, om er een zeker aantal goede posten te bekleeden, dat niet voor vermindering, maar wel voor vermeerdering vatbaar is; en omgekeerd aan deze zijde der rivieren de Katholieken zoo veel mogelijk geweerd worden; wat blijft er dan voor deze laatsten over? Dàt is al zeer weinig met betrekking tot het geheel.

Maar daaraan kleeft nog eene andere ongelegenheid, waarover in Limburg en eenige streken van Noord-Brabant geklaagd wordt. Voor de bewoners der bedoelde gedeelten des rijks is 't bijna onmogelijk, althans uiterst moeijelijk om eene ambtelijke bediening te verkrijgen. Voor hen is geen kans, om ooit onder het Protestantsche deel der bevolking een post te erlangen; dat is buiten [illegible] onmiddellijke nabijheid in 't land hunner inwoning? Tel eerst eens al de Protestanten, die daar ambtenaar moeten zijn; en reken dan nog eens, dat hetgeen overblijft wordt verdeeld onder al de Katholieke sollicitanten, die uit alle oorden van het rijk komen opdagen en ook uit alle oorden van het rijk daarheen worden gezonden. Hoe veel kans is er dan nog voor de Limburgers en Noord-Brabanders, die wij op het oog hebben, om eene plaats te krijgen? De Katholieken worden over het algemeen te dien aanzien als paria's behandeld; maar de zulken, waarvan wij nu spreken, zijn wel de paria's der paria's, altijd en alleen ten gevolge van het systeem, dat bij benoemingen gevolgd wordt, hoewel 't ongrondwettig, onregtvaardig, onstaatkundig en tevens onverstandig is.

Maar daar is nog iets ergers. In de manier, waarop dat systeem wordt in praktijk gebragt, ligt nog een vermoeden van wantrouwen tegen de Katholieken, omdat zij Katholiek zijn, een wantrouwen, dat, dewijl het allen grond mist, allerhatelijkst en daarom ook ondragelijk is.

Ziehier hoe men daarbij te werk gaat.

Aan deze zijde van den Moerdijk maakt men hoegenaamd geen bezwaar, om eene gansche administratie of een geheel regterlijk kollegie uitsluitend te vullen met Protestantsche titularissen. Hier en daar wordt nu en dan een Katholiek ingeschoven, als het zoo te pas komt, om een exemplaar te bezitten voor de bewering, dat de verdraagzaamheid en de grondwettige aanspraak worden gehandhaafd. Maar aan gene zijde der groote rivieren is dat anders.

Dáár heeft men in de bedeeling der ambten twee regels, waarvan niet ligtelijk en zeldzaam wordt afgeweken.

De eerste regel is deze. Men heeft een soort van verhouding ingevoerd tusschen Protestantsche en Katholieke ambtenaren. Waarop berust die verhouding? Er is niemand ter wereld die het zeggen kan. Waar van daan komt zij? Er is hoegenaamd geen redelijke grond voor. Het is eene soort van praktijk, die zich gevestigd heeft door het regt van den sterkste, en die zoo lang praktijk is geweest, dat zij bijna wet is geworden en altans door alle belanghebbenden als regel wordt beschouwd. De Protestanten maken er gebruik van om bij benoemingen bevoorregt te worden; de Katholieken laten 't zich lijdzaam welgevallen. Ieder kent den regel; ieder regelt er zich naar; én Protestanten én Katholieken spreken er over als van iets zeer normaals. Er zal eene betrekking openvallen. Een Protestant zal met de beste bedoeling der wereld, zonder zweem van onverdraagzaamheid, tot een Katholieken sollicitant zeggen: 't is waar dat gij vraagt, maar gij kunt niet benoemd worden; de betrekking behoort ditmaal aan een Protestant. En de Katholiek, die dat aanhoort, zal niet zelden, verre van daartegen op te komen, [illegible] antwoorden: 't Is waar, dat deze reis een Protestant moet benoemd worden; maar ik ding ook alleen mede, om voor eene volgende gelegenheid in aanmerking te kunnen komen.

Ziedaar dan in Noord-Brabant en Limburg eene ponds-pondsgewijze verdeeling van ambten, tusschen Katholieken en Protestanten gevestigd, met dien verstande, dat de Protestanten tienmaal zwaarder wegen dan de Katholieken. Dat staat op den voorgrond. En de op dezen voet ingevoerde ponds-pondsverdeeling heeft openbaar plaats en geschiedt in 't volle licht van den dag, als ware zij de meest natuurlijke, de meest wettelijke, de meest regtvaardige, de meest verstandige zaak ter wereld! En zij bestaat en wordt gehandhaafd van dezulken, die ons het verwijt doen, dat wij eene ponds-ponds-gewijze verdeeling van ambten vorderen, op het oogenblik, dat zij-zelven zulk eene verdeeling ten schade en schande van de Katholieken handhaven, omdat het leeuwen-aandeel aan de Protestanten geschonken wordt!

De tweede regel is nog veel ergerlijker. Hij is deze: Sommige administratiën en geregtelijke kollegiën mogen niet aan Katholieken worden toevertrouwd zonder dat een Protestant er naast staat, die ze bewaakt.

Wij weten, dat die regel nergens geschreven staat. Wij zullen er bijvoegen, dat geene Regering, noch Protestantsch beambte ooit de onvoorzigtigheid hebben zal om dien regel uit te spreken in 't bijzijn van Katholieken. Maar als men daarom beweeren mogt, dat hij niet bestaat, niet wordt toegepast; dan zou men ons en het publiek slechts zand in de oogen werpen.

Wij beweeren, dat de regel, die nergens geschreven en nergens wordt uitgesproken, desniettemin bestaat, dewijl hij praktijk is.

Hoe toch komt men aan de praktijk, die zorgvuldig wordt gehandhaafd, waarvan men nooit afwijkt, als men niet een regel heeft, waaruit die praktijk volgt?

Men spreke hier van geen toeval. Dat toeval kan veroorzaken dat hier of daar, nu en dan een en hetzelfde verschijnsel zich vertoont. Maar als een verschijnsel zich regelmatig voordoet, op gezette tijden altijd weerkeert, nooit achterblijft, dan om eene bekende tijdelijke oorzaak, die slechts eene kortstondige uitzondering maakt, om zoodra mogelijk weêr in den gewonen kring te treden; dan zeggen wij, dat er *regel* is. De natuurwetten hebben geen anderen grond. En als het onmogelijk is dat de Illiade van Homerus gevormd is door letters die toevalligerwijs naast elkander zijn gevallen, dan is het evenzeer onmogelijk, dat naast Katholieken steeds een Protestant wordt geplaatst, indien zulks niet geschiedt naar een bepaalden regel. Te meer, omdat er omgekeerd niet gezorgd wordt, dat in andere streken naast de Protestanten altijd een Katholiek staat.

Dit laatste geeft aan de praktijk, die tegen de Katholieken geldt, eene nog veel meer kwetsende kleur. Want het bevestigt onze bewering, dat de regel grond heeft in een onteerend vermoeden van wantrouwen jegens onze geloofsgenooten. Vooral ook wanneer men let op den aard der betrekkingen, waarin de regel meer bijzonder wordt toegepast. In eenige finantiëele administratiën en in geregtelijke kollegiën, zal men schier nooit de hoofdbeambten aan Katholieken onbewaakt en zonder Protestantsch tegenwigt toevertrouwen. Waarom? Vreest men de rapporten, die door Katholieke ambtenaren aan de Regering over personen en zaken moeten worden opgezonden? Moeten die door Protestantsche ambtenaren worden toegelicht, verduisterd of onschadelijk gemaakt? Is een rapport, of een staat, of inlichting door een Katholiek ambtenaar opgemaakt, daarom, omdat hij Katholiek is, reeds verdacht, en moet dat alles daarom door een Protestant, die hem tot wachter is gegeven, worden bevestigd, of ontkend, of ontzenuwd?

Het schijnt, naar de uiterste zorg, die aangewend wordt om ten allen tijde naast Katholieken aan Protestantsche ambtenaren zulke plaatsen te geven, als voor dusdanige contrôle geschikt zijn.

Om hetgeen wij betoogen duidelijk te maken, nemen wij een voorbeeld in de regterlijke kollegiën.

Daarin onderscheiden wij tweederlei personen. De regters en het publiek ministerie.

In den regel zal men er niet op zien om aan deze zijde van den Moerdijk al de regters Protestant te doen zijn. Aan gene zijde integendeel zal men altijd zorgen, dat er onder de regters ten minste één is, die tot de Protestanten behoort.

Maar er is een ander deel waarvoor men nog grooter bezorgdheid aan den dag legt; dat is het deel der regtbank, dat nog een anderen invloed uitoefent, dan dien der regtspraak. De prezidenten der provinciale hoven en regtbanken; de prokureurs-generaal en officieren der regtbanken; de advokaten-generaal en substituut-officieren. Ten hunnen aanzien zal men den regel nooit schenden dan voor een kort oogenblik, om er zoo spoedig mogelijk weer op terug te komen.

Wel is waar, men maakt er hoegenaamd geen bezwaar van, om in al de noordelijke provinciën, al is de Katholieke bevolking nog al talrijk, alle prezidenten, prokureurs- en advokaten-generaal, alle officieren en substituut-officieren uit de Protestanten te kiezen. Men ziet daarin zoo weinig bezwaar, dat uiterst zelden eenig Katholiek in dergelijke bediening optreedt.

Maar in Noord-Brabant en Limburg is dat omgekeerd. Daar moet altijd in het parket ten minste één Protestant zijn, en in den regel zijn er meer.

Die regel wordt onverbiddelijk vastgehouden. Veronderstel dat in eene arrondissements-regtbank, prezident en officier Katholiek zijn; al zijn er dan ook Protestantsche regters, al is de griffie van Protestanten voorzien; men zal een weinig bekwamen Protestant, die hoegenaamd geene verdiensten heeft dan dat hij Protestant is, tot substituut-officier benoemen, liever dan een Katholiek, die allezins uitmunt door bekwaamheid en die daarenboven nog aanspraak heeft door bewezene diensten. Men kan immers den Katholieken prezident en officier niet alleen laten? Moeten zij niet bewaakt worden door een Protestant in het parket-zelf?

En let wel op, dat ook dit aangenomen is; dat het parket, met het overige wat invloed geeft, altijd open [illegible] moet voor Protestanten. Dat is eene zoo [illegible] geworden, dat het hatelijke daarvan der [illegible] velen ontsnapt, en ieder er zich naar [illegible].

Het getuigt van den staat van [illegible]g, waaruit de Katholieken komen. Anders zou dat ondragelijk systeem verfoeid worden, [illegible] het dat verdient; terwijl het nu stilzwijgend wordt verdragen, als ware het, in plaats van een onteerende zaak, eene zeer billijke ordening.

MOORD-AANSLAG OP HET LEVEN VAN DEN KEIZER EN DE KEIZERIN DER FRANSCHEN.

Een telegrafiesch berigt, bij de Fransche Legatie te 's Hage ontvangen, meldt, dat gisteren avond te Parijs drie schoten zijn gelost op den Keizer en de Keizerin der Franschen, terwijl zij naar den schouwburg gingen. Deze afschuwelijke aanslag is mislukt. Sommige personen tot het gevolg behoorende, zijn gewond. Onder anderen de generaal-adjudant Roguet. De Keizer en de Keizerin hebben niettemin de voorstelling bijgewoond en zijn in de zaal en daar buiten met groote geestdrift ontvangen. Onze Koning heeft een adjudant aan den franschen ambassadeur gezonden om hem geluk te wenschen wegens de redding van zijn Soeverein.

De tweede Editie van de *Amsterdamsche Courant* behelst een telegrafische depêche, hetzelfde feit vermeldende, van den volgenden inhoud:

Gisteren avond ten 9½ ure werd een aanslag op het leven des Keizers volbragt, op het oogenblik dat hij in de opera wilde gaan, in de rue Pelletier. Eenige personen, die zich op straat bevonden, werden gekwetst; de Keizer bleef echter zonder eenig letsel en vertoonde zich voor den ingang van het opera-gebouw aan het volk, dat in groote massa was toegestroomd en hem met luid gejuich begroette. De Keizer begaf zich vervolgens in de schouwburgzaal en bleef er de voorstelling tot het einde bijwonen. Tegen middernacht werd hij door eene onafzienbare menigte opgewacht, die den vorst, bij het verlaten van den schouwburg met onophoudelijke *hoerahs*! en den kreet *leve de keizer*! ontving.

Volgens een ander berigt zijn drie hevige knallen, als waren het ontploffingen van een helsch werktuig, vernomen en hebben verscheidene personen van het Keizerlijk geleide en hunne paarden, benevens enkele personen, die zich op straat bevonden, verwondingen bekomen.

Een derde lezing houdt in, dat slechts ééne ontploffing voorviel en onderscheidene schoten werden afgevuurd.

De Keizerin bevond zich in het rijtuig bij den Keizer, en dit verhoogde de geestdrift der bevolking nog, toen men zag dat de moordaanslag mislukt was.

TWEEDE DÉPÊCHE

Drie grenaten zijn naar 's Keizers rijtuig geworpen, en in de onmiddellijke nabijheid daarvan ontploft. Onder de personen die gekwetst zijn, bevindt zich generaal Roguet. Ook heeft de ontploffing aan enkele personen uit het volk het leven gekost.

UTILE MISCERE DULCI, is een voorschrift dat reeds de Romeinen ons hebben gegeven, immers Horatius prijst het *nuttige met het aangename vermengen* zoo veel mogelijk aan. Dat deze raad nog niet bij ons vergeten is, daarvan kan ten bewijze strekken het koncert, op gisteren avond gegeven, in het Park, door de *Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo*, ten voordeele harer armen. Van het nuttige is ieder overtuigd geworden die aanwezig was, de volle zaal toch leverde het bewijs van de menigvuldig verkochte biljetten, en op welke nuttige wijze de leden van die Vereeniging de gelden ten behoeve hunner armen verkregen, weten te besteden, en met betrekkelijk weinig geld veel goeds bewerkstelligen, is aan ieder bekend. Het aangename, gisteren avond in het Park genoten, wenschen wij eenigzins uitvoeriger te beschrijven; wij willen hier niet spreken van het aangenaam gevoel van zelfvoldoening, gesmaakt door ieder die het zijne voor de armen aldaar heeft ten offer gebragt, wij doelen alleen op het zintuigelijk en aangename op dien avond door het bestuur van de Vereeniging aangeboden. De uitvoering toch van Haijdn's „Jaargetijden" had gister avond plaats op eene zóó voortreffelijke wijze, dat zij aan degenen die daarbij tegenwoordig waren voorzeker nog jaren in het geheugen zal blijven. Én direkteur én solisten én koor én orkest hebben zich in het algemeen zoo uitstekend toegelegd op eene juiste en fijn gekleurde uitvoering van Haijdn's grootsche, toch zoo eenvoudige en altijd nieuwe kompozitie, en zijn zoo volvolmaakt daarin geslaagd, dat de beoordeeling daarvan buiten ons bereik ligt. Wij kunnen hier niet recenseeren, wij kunnen niet anders dan onze buitengewone tevredenheid over deze schoone uitvoering te kennen geven, wij kunnen niet anders dan onzen dank voor dien genotvollen avond open en luid verkondigen. Viel er hier en daar welligt eene aanmerking te maken, wij doen het niet, wij hebben die kleine vlekjes niet gezien in de prachtige harmonische zon, die ons gisteren avond in de oogen heeft geschitterd.

Lof en eere brengen wij dus bij deze vooreerst aan het geächt bestuur der Vereeniging én voor de keuze van het uitgevoerde muziekstuk én voor de onbekrompene wijze waarop de verschillende partijen, zoo noodig door eerste meesters, vervuld zijn; waarlijk een doorslaand bewijs dat het bestuur niet uitsluitend op geldelijk voordeel is werkende, maar ook, zoo het vereischt wordt, in het belang der kunst offers weet te brengen. Lof en eere zij gebragt aan den verdienstelijken Orkest-Direkteur den heer G. A. Heinze, die getoond heeft der plaats die hij bekleedde waardig te zijn, die door grondige kennis van het schoone Oratorium en door zijne buitengewone muzikale talenten er in geslaagd is het reeds van vroeger als uitmuntend erkend koor van het Vincentius-koncert, ook dit jaar voor het eerst onder zijne leiding door juistheid, *aplomb* en kracht, zijn ouden roem ruimschoots te doen handhaven; die door zijne naauwkeurige en juiste direktie het Orkest-personeel heeft in staat gesteld om, na slechts ééne repetitie, het waarlijk moeijelijke muziekstuk uit te voeren, en zoowel solo's als kooren te akkompanjeeren, op eene wijze die weinig te wenschen overliet. Ten volle beamen wij dus de eervolle onderscheiding den hr. Heinze ten deel gevallen, namelijk de onderscheiding van door het opgetogen publiek, als het ware met ééne stem, na de uitvoering te worden teruggeroepen. Lof en eere verdienen de drie solisten, die hunne schoone gave zoo uitstekend hebben ten beste gegeven en alle regt hadden op de daverende toejuichingen hun door de verrukte en dankbare toehoorders als om strijd toegezonden. Eindelijk lof en eere zij door ons gebragt én aan het koor- én aan het orkest-personeel, die allen door onvermoeiden ijver en onafgebrokene oplettendheid zoo veel hebben bijgedragen tot eene uitvoering, welke veilig mag gerekend worden onder de voortreffelijkste door de Vereeniging van den H. Vincentius van Paulo ten gehoore gebragt.

Door op zoodanige wijze middel en doel te vereenigen, worden allezints de billijke eischen dier kunst bij het dienstbaar maken aan het liefdadig doel geërbiedigd en beiden belanger bevordert.

Bij beschikking van den minister van Binnenlandsche Zaken zijn aan de benoemde opzigters van den Waterstaat der 4de klasse Th. Heijblom en A. G. J. Enkelman, respektivelijk het 11de distrikt (Zeeland) en het 6de distrikt (Noord-Brabant) tot werkkring aangewezen.

Z. M. heeft L. C. van Staveren, burg. van Zybecarspel, S. C. S. Holland, burg. van Egmond Binnen, en L. H. van Sonsbeeck, burg. van Zuidwolde, benoemd tot sekretarissen dier gemeenten; alsmede het ontvang-kantoor der dir. bel. en acc. te Oostzaan opgeheven en vereenigd met dat der dir. bel. in- en uitg. regten en acc. te Zaandam, onder voortdurend beheer van den ontv. C. J. Brand., en is J. Luijendijk, op zijn verzoek eervol ontslagen als ontv. der dir. bel. en acc. te de W Bommel c. a., behoudens aanspraak op pensioen, en is voorts benoemd tot ontv. der dir. bel. en acc. te den Bommel c. a., Z. T. de Jongh van Arkel, surnumerair der dir. bel. in- en uitg. regten en acc. ter provinc. dir. van Noord-Holland.

'sGRAVENHAGE, 15 Januarij. Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden wordt aanstaanden Maandag van Luxemburg in de rezidentie terug verwacht.

— Den 13 dezer is te Ubbergen, in den ouderdom van 81 jaren, overleden de heer Jan van der Poll, gepensionneerd generaal-majoor, ridder der militaire Willemsorde en der orde van den Pruissischen Rooden Adelaar.

Sedert eenige dagen bevindt zich de Belgische minister, de luitenant-generaal Willmar, ernstig ongesteld. Met leedwezen vernam men, dat zijne ziekte heden eene ongunstige wending heeft genomen, zoodat de toestand van dien geachten staatsman, aan zijne talrijke vrienden bezorgdheid inboezemt.

NIEUWVEEN, 12 Jan. Dat er onder bedelaars vele kwade praktijken bestaan, die ten doel hebben om het medelijden op te wekken is reeds lang opgemerkt geworden. Klagende vrouwen met weenende kinderen op den rug gebonden, persen den medelijdende bij nijpende koude niet zelden tranen en rijkelijk geld af; maar minder bekend, ofschoon hier en daar met goed succes beoefend, is de volgende industrie, waarvan wij onlangs te R. getuigen waren. Vlak voor een aanzienlijk huis valt een man, zeer armoedig gekleed, bijna barrevoets op de harde keijen neêr, terwijl hem een golf bloed uit den mond vliegt. Hij slaat als een waanzinnige met armen en beenen om zich heen en de toegevloeide nieuwsgierige menigte denkt niets anders, dan dat de man door eene beroerte getroffen is. Hij wordt medelijdend opgenomen en met een bewogen gemoed biedt deze en gene hem een stuk brood aan, dat hij met de woede van een wild dier verslindt. Nu is het algemeen geroep dat de ongelukkige de geeuwhonger heeft. Na eenige oogenblikken komt hij schijnbaar tot zich zelven en verhaalt onder tranen dat hij van fatsoenlijke afkomst is, dat hem alles tegengeloopen is en dat hij nu liever wil doodhongeren dan te bedelen. Dit verhaal is genoeg om hem brood en geld in overvloed te doen toevloeijen en hoogst voldaan, in zijn vuistje lagchende, vertrekt de onbeschaamde, om ergens anders dezelfde tooneelen weêr te vertoonen. Het bloed uit den mond blijkt bij nader onderzoek niets anders te zijn dan ossenbloed.

(*N. R. Ct.*)

WAGENINGEN, 12 Jan. Ten gevolge van den buitengewoon lagen waterstand van de rivier den Rijn, zijn er sedert eenigen tijd eenige wrakken of overblijfselen zigtbaar van groote schuiten, aan den regteroever der rivier onder deze gemeente tegenover het opheusdensche veerhuis; deze schuiten moeten afkomstig zijn van eene brug, welke in het jaar 1795 tijdens het terugtrekken van het Engelsche voor het Fransche leger, door een der gemelden moet verbrand zijn.

Wij zagen heden een aantal personen met allerlei gereedschappen werkzaam om zware planken en ander houtwerk van zoodanig ontbloot vaartuig af te breken of uit den grond te halen, die er zeer gaaf en sterk uitzag en aan welke duidelijk merkbaar was dat het bovengedeelte gebrand had.

(*Arnh. Ct.*)

BATAVIA, 25 Nov. *Riouw.* In den avond van den 11den Oktober werd hier het berigt ontvangen, dat het eiland Rampang, bezittende eene belangrijke Chineesche nederzetting, den vorigen en denzelfden dag het tooneel was geweest eener rustverstoring, ten gevolge van eene bloedigen twist tusschen de Emoijer en Cantonger leden van het geslacht Oeij, dat bijna uitsluitend het eiland bewoont.

Den volgenden morgen werd de schout, vergezeld van eene kruisboot en drie gewapende sampans, naar Rampang-Semboelan, waar de oneenigheden waren uitgebroken, gezonden, — met last om een ondezoek in te stellen en de schuldigen, zoo mogelijk magtig te worden.

Den 13den daaropvolgende op het eiland Rampang te Soengie Raija aankomende, hadden het plunderen en de verdere gewelddadigheden een einde genomen, doch werd de toegang van de soengie Rampang Semboelan versperd gevonden, zoodat men genoodzaakt werd Semboelan niet van den zeekant maar van soengie Raija over land te naderen, van welke omstandigheid de schuldigen gebruik maakten om naar Singapoor en Djohor de vlugt te nemen.

Uit het onderzoek is gebleken, dat de Emoijerpartij sedert lang door hare aanmatigingen over die der Cantongers bij deze laatste een gevoel van wrevel en vijandelijkheid had doen geboren worden.

De volgende gebeurtenis had tot de rustverstoring aanleiding gegeven.

In den avond van den 10den Oktober had zekere Oeij Pang (Emoijer-Chinees), Oeij Teaiie (Cantonger-Chinees); aan eene speeltafel te Rampang-Semboelan, na hem op eene betamelijke wijze tot de betaling eener schuld aangemaand te hebben, eene verwonding toegebragt.

Dit gaf het sein tot eene uitbarsting van de daarbij tegenwoordige Cantonger Chineezen, die zich van Oeij Pang wilden meester maken. Daarin verhinderd, vielen zij de amfioenkit, waarin men Oeij Pang had pogen in veiligheid te brengen, aan. De kit werd geheel geplunderd en verwoest, en Oeij Pang zoodanig mishandeld, dat hij den volgenden morgen stierf.

Van de amfioenkit sloeg de plundering over naar het woonhuis van den kithoader Oeij Tiijansie en van daar naar de nabijliggende arrakkit.

Vervolgens hadden de plunderaars zich naar Rampang-Raija en daarna naar Rampang, Kampong Boetou, begeven.

Op eerstgenoemde plaats werd de amfioenkit geplunderd en den houder er van negen wonden toegebragt; te Rampang kampong Boeton, werden de pondok der poekatroeijers, de arak en amfioekit geplunderd, en de genoemde pondok in de asch gelegd, bij welke gelegenheid nog drie personen werden verwond.

De door deze plundering veroorzaakte schade is vrij belangrijk.

De Chinees Oeij Toatie, wiens beleediging door Oeij Piang al het gebeurde had uitgelokt, werd door een gedeelte der bemanning van de kruisboot in een hutje in het bosch van Rampang-Soengi-Raija, zieltogende aan drie zware buikwonden, gevonden.

Toen de schout den 17den Ooktober het eiland Rampang verliet, was daar alles weder rustig.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 Jan. Het gerucht is verspreid van een expeditie naar Marokko, en zulks naar aanleiding der verkiezingen van zeer uitstekende officieren tot bevelhebbers in de provincie Oran en de verwachting waarin die officieren zijn van een spoedig bevel om op te rukken.

— Men zegt dat Pruissen zich aan Frankrijk, Rusland en Engeland zou hebben gepaard, ter erkening van de bevoegdheid van het Parijsche kongres in het onderzoek der akte van de Donauvaart; ten gevolge daarvan zou alzoo een meerderheid tegenover de eischen van Oostenrijk verkregen zijn. Diezelfde eenstemmigheid schijnt omtrent de quæstie der vorstendommen nog niet te bestaan, 'tgeen de zamenkomst der gevolmagtigden steeds in 't onzekere laat. Ook kan de reis van den prins van Pruissen naar Londen die zamenkomst doen uitstellen. Die prins zal vermoedelijk geen besluit nemen ten aanzien der onderhandelingen, welke de opening van het kongres moeten voorafgaan, zoolang hij van Berlijn afwezig is.

— De Keizer heeft aan zijn oom, prins Jerôme, een prachtig tapijt der Gobelins, bij gelegenheid van het nieuwe jaar geschonken. Het stelt voor de H. Maagd met den visch, door Raphaël geschilderd. De fabriek der Gobelins wordt sinds jaren bestuurd door den heer Leon Lacordaire, broeder van den vermaarden prediker. Die heer heeft over de fabriek zeer wetenswaardige bijzonderheden in 't licht gegeven, zoowel wat het geschiedkundige betreft als de wijze van fabriceering der tapijtwerken, welke der industrie in Frankrijk zooveel roem schenken.

— Verleden jaar heeft het plan eener tentoonstelling van landbouw-werktuigen, enz. de plaats moeten ruimen voor eene tentoonstelling van fraaije kunsten; dit jaar schijnt er zulk een tentoonstelling niet te zullen zijn; het industriepaleis zal enkel gebezigd worden voor landbouwwerktuigen, grondvoortbrengsels en vee uit alle landen. Men verwacht er een keur van de beste paardenrassen te vinden.

— Te Marseille zullen dra voor den krijgsraad twee officieren verschijnen, tot de administratie behoorende, beschuldigd van meer dan 300,000 franken, gedurende den veldtogt in de Krim ten nadeele van den Staat verduisterd te hebben.

— De Fransche overheden der Markiezen-eilanden zijn in botsing geraakt met de inboorlingen, in de vallei van Typee. De laatsten wilden, bij gelegenheid van een hunner heidensche feesten, een vrouw offeren. De Fransche goeverneur is tusschenbeide gekomen en heeft de vrouw gered, doch niet zonder dat de wilden eenige pogingen tot tegenstand deden. Alvorens men de orde herstellen kon, werden eenigen hunner gedood.

ENGELAND.

LONDEN, 13 Jan. De *Times* behelst in zijn Nommer van gisteren een uitval tegen het Belgische leger.

„Beschouw dat leger, zoo leest men. Omstreeks een derde der soldaten heeft niet de minste opvoeding genoten; de overigen kunnen naauwelijks lezen en schrijven. Zij zijn klein van gestalte, onbekend met tucht, zonder moed, zoodat ontegenzeggelijk het Belgische leger het slechtste van Europa is. Het bezit noch de onstuimigheid en roekeloosheid der Franschen, noch de standvastigheid en vastberadenheid van den Engelschman, noch de werktuigelijke juistheid en onwrikbaarheid van de Noordsche troepen. Het bezit kortom geen enkele hoedanigheid van een goed krijgsman. 't Is gelukkig dat sedert het bestaan van het tegenwoordige koningrijk dat leger niet tot handelen is opgeroepen geworden. Men weet hoe het zich heeft onderscheiden in de maand Augustus 1832 tijdens het gedenkwaardig gevecht met de Hollanders onder de muren van Leuven. Door Leopold in persoon aangevoerd, vlood dat leger en verliet zijn nieuwen vorst, die bijna in de handen van den prins van Oranje viel. Dergelijke troepen zouden in een geregelden veldtogt nutteloos zijn en een leger van 20,000 Franschen zou geheel België kunnen doortrekken, zonder van de zijde zijner verdedigers eenig ernstig gevaar te loopen."

Door welke manier van verguizing worden toch nu en dan onze publicisten en redenaars gedreven? Men herinnere zich den zonderlingen uitval, dien lord Derby zich drie jaren geleden in het Hoogerhuis tegen de *moedige* Belgen veroorloofde. Een welsprekende en vaderlandslievende stem verhief zich toen in België en bestreed de beleediging van over het kanaal gekomen. Generaal Renard, die destijds den graaf Derby zoo goed geantwoord heeft, zal zulks nu ook den vermeenden korrespondent van den *Times* weten te doen.

— In Engeland zijn de dagen welke op Kerstmis volgen een soort van karneval, en worden gevierd onder de hoogere klassen door maaltijden, en bij de lagere klasse door het onmatig drinken van sterken drank. Ziedaar wat het Anglikanismus van een der grootste Christelijke feesten heeft gemaakt!

De leeraars der Staatskerk peinzen er evenwel aan om ten voordeele dier [illegible] verlaagde volksklasse pogingen in 't werk te stellen. Getuigen der uitkomsten, welke door Katholieke predikers verkregen worden, misschien ook aangespoord door des heeren Spurgeons daden, die het middel heeft gevonden de menigte om zich te verzamelen, zijn eenige leeraars eindelijk op het denkbeeld gekomen de volksklassen in de kerkgebouwen te doen terugkeeren, die nog slechts door den adel, vele oude ladies en rijke burgers bezocht worden, wier getal trouwens meer en meer mindert. De kerkelijke instellingen hadden den toegang der kerken voor het volk ontoegankelijk gemaakt, doordien daarmede te groote kosten gepaard gingen en de arbeidende klasse had geheel opgehouden er te verschijnen. Alleen door den ijver der Katholieken en de pogingen der dissenters, welke hier de zoogenoemde *low church* vormt, worden slechts eenigen dier klasse voor de godsdienst behouden.

Leden der Staatskerk die toestand betreurenswaardig vindende, hebben sinds eenigen tijd proeven genomen om het volk in de kerken te lokken en aan de arbeidende klasse godsdienstig onderwijs te geven. Het schijnt, dat men aanvankelijk daarin geslaagd is, immers bij de vijf avonddiensten, die sedert veertien dagen in de Westminster-abbey plaats hebben waren de aanwezigen vrij talrijk, doch niet eerbiedig en zeer genegen om met hetgeen er gebeurde te lagchen; daar hoorde men eenige predikatiën *à la Spurgeon*, die eenigen bijval hebben gehad. Nu is de vraag of die belangstelling zal voortduren, wanneer de prikkel der nieuwsgierigheid en nieuwheid zich niet meer zal doen voelen.

De Indische zaken schijnen aan die beweging niet vreemd. Engeland, zich Christen wanende, werd plotseling door schrik overvallen, toen het zag dat het ter bestrijding van het Indische heidendom niets gedaan had; nu hebben de denkbeelden zich op de bekeering tot dat Christendom in dat land gerigt, 't welk voor Engeland zou kunnen verloren gaan, door dat groote werk niet eerder verrigt te hebben. Thans nu men zijn aandacht op de heidenen in Indië vestigd is men er eindelijk toe gekomen om aan de heidenen in Engeland te denken, die misschien in verhouding talrijker zijn. De door het Katholicismus bewerkte bekeeringen zijn ook een krachtige prikkel geweest om den ijver der Anglikaansche leeraars aan te sporen. Welke ook de uitkomst hunner pogingen zij, men mag vertrouwen dat uit die nieuwe godsdienstige beweging nieuwe overwinningen voor de Katholieken Kerk in Engeland zullen ontstaan. Het Protenstantismus is tegenwoordig dood, telkens als het zich beweegt verspreidt het een lijkenlucht die afkeer wekt; door zich te bewegen versnelt het zijne ontbinding. Moge deze ontbinding slechts de vruchtbare gisting zijn, welke de ontwikkeling van nieuwe levenskiemen voorbereidt.

— In den *Daily-News* leest men, dat van een nieuwe vervolging der Christenen op Madagaskar treurige tijdingen ontvangen zijn. Die nieuwe vervolging schijnt geweldiger dan al de vorigen te zijn geweest. Vele Franschen zijn van het eiland verwijderd; dertien personen zijn ter dood gebragt; aan vijftig of zestig heeft men vergiftigd water te drinken gegeven, 't welk acht hunner heeft doen sterven; zestig zijn in ketenen geklonken en een grooter getal tot slaven gemaakt. De vreemde kooplieden zijn aan de kusten niet verontrust geworden.

— Een brief uit Turijn door den *Daily-News* gepubliceerd, bevestigt de juistheid van hetgeen door den *Spectateur* is gemeld, dat er tusschen Engeland en Oostenrijk wel degelijk een formeel verdrag bestaat.

— Het verslag van kolonel Inglis over de belegering van Lucknow tot aan het eerste ontzet door generaal Havelock is openbaar gemaakt. Men kan dit stuk niet lezen zonder bewondering over de kleine bezetting, die een zwakke stelling drie maanden lang verdedigde tegen een tiendubbele overmagt, tot zij ten laatste niet meer dan 24 kanonniers over had om 36 stukken geschut te bedienen. Het verslag van den kolonel verhaalt volgenderwijze den dood van Sir Henry Lawrence:

„Den eersten Julij viel een bom van acht duimen in het vertrek van het rezidentsgebouw, waar Sir Henry Lawrence zat. Die bom spleet in stukken tusschen den generaal en den heer Couper, die naast hem stond. De staf verzocht Sir Lawrence een andere woning te betrekken, daar het rezidentsgebouw toen ter tijd het voorname wit voor de kogels en bommen van den vijand geworden was. Hij weigerde dit echter, terwijl hij schertsend aanmerkte dat een tweede bom in geen geval in dezelfde kleine kamer zou nederploffen. Maar de Voorzienigheid had het anders besloten; den volgenden dag werd hij door de scherf van een bom, welke juist op dezelfde plaats barstte, doodelijk gewond."

— In een brief uit Kalkutta aan den *Times* komt het volgende voor: „Wij hebben thans niet meer dan twee generaals, waarin het publiek eenig vertrouwen stelt; sir Colin Campbell en de brigade-generaal Cotton, van Peshawer. Mogt den eerstgenoemde, die gewoon is zich het digst bij het vuur te plaatsten, een ongeluk overkomen, dan zou ons vooruitzigt inderdaad allerhagchelijkst wezen. Neill is dood; Wilson, van Delhi, is gevaarlijk ziek; sir Henry Havelock hebben wij verloren, en hij zal door sir James Outram niet vervangen worden; generaal Wyndham verkeert in een neteligen toestand; de tegenwoordigheid van sir Hugh Rose te Bombay is onvermijdelijk; en wat de jonge officieren betreft, die op de hoogte der zaken zouden zijn, zij hebben nog geen genoegzamen graad, om opperbevel te kunnen voeren.

— Volgens den *Morning-Post* van gisteren, laat den overtogt der Engelsche troepen langs de landengte van Suez niets te wenschen over. Met veel bereidvaardigheid heeft het Egyptische goevernement hulp geleend en 1000 ezels geleverd, om een gedeelte van den weg af te leggen.

't Zal wel voor het eerst zijn dat zich een Engelsch legerkorps van dergelijk voertuig heeft bediend. In het Oosten hebben de Engelsche troepen van oliefanten, kameelen, buffels en drommedarissen gebruik gemaakt, doch nooit is gezien dat een detachement marine-soldaten op ezels rijdende ter overwinning snelde.

In 1839 maakte sir Charles Napier voor het eerst in den veldtogt van Syrië van dat [illegible] gebruik, doch hij alleen bediende er zich van.

Men verwacht nieuwsgierig het verslag der militaire bevelvoerders nopens dit nieuw strategiesch middel; intusschen mag men zeggen, dat deze wijze van reizen een der vermakelijkste is.

— Uit New-York verneemt men, dat de Mormonen steeds voortgaan met zich te verzetten. In Kalifornie is men hen algemeen vijandig en die Staat zal waarschijnlijk er toe overgaan om troepen vrijwilligers ter beschikking van den generaal der Unie te stellen, die aan het hoofd van den tegen Utah gezonden veldtogt staat. De berigten nopens de expeditie zijn van meer gunstigen aard.

— Zekere Amerikaan had een aanzienlijk vermogen verkregen; hij wilde trouwen doch zijne hand slechts aan eene vrouw van verdiensten schenken. Dan, hetzij ongeluk, hetzij onwil — hij vond in zijn land het voorwerp zijner wenschen niet.

Als koopman de pen opvattende, schreef hij aan een zijner Londensche korrespondenten, wiens eerlijkheid en stiptheid hem bekend waren. Na over eenige handelszaken, van wol en katoen te hebben gesproken, ging hij zonder eenigen overgang tot het huwelijksartikel over.

Hij schreef: „Ik ben voornemens te trouwen, maar hier vind ik voor mij geene geschikte partij. Verzuim niet mij per eerstvarende stoomboot de vrouw te zenden, waarvan ik zal trachten u het portret te schetsen.

„Zij behoeft geen gelden aan te brengen, maar moet tot een fatsoenlijke familie behooren; tusschen de twintig en twee en twintig jaren oud, niet mismaakt en niet te groot of te klein zijn; ik wil volstrekt geene met hoogen rug of kromme beenen; haar aangezigt moet lieftallig, haar aard zachtzinnig en haar naam vlekkeloos zijn; zij moet een goede gezondheid genieten en sterk van gestel wezen. De zeereis moet zij kunnen doorstaan en ook de verandering van luchtstreek, opdat ik niet verpligt zij, dadelijk eene andere te zoeken.

„Indien zij overkomt zooals ik haar wensch, met dezen door u geëndosseerden brief, of ten minste met een behoorlijk bekrachtigd afschrift, dan verbind ik mij den gezegden brief te honoreeren, en met de houdster veertien dagen na zigt te trouwen. WILLIAM R.

De Londensche korrespondent was, dien brief ontvangende, niet weinig verbaasd; maar Engelschen en Amerikanen begrijpen elkander als het iets zonderlings geldt.

Na velerlei navorschingen meende de Engelschman de vrouw, die men verlangde, gevonden te hebben; namelijk een arm maar fatsoenlijk en eerbaar meisje, twelk zonder te aarzelen het haar gedaan voorstel aannam.

Van de vereischte getuigschriften voorzien werd zij met de balen voor den heer William R.... naar Amerika ingescheept.... De faktuur beschreef de aanstaande echtgenoot volgenderwijs:

„Idem, een meisje van een en twintig jaar, volgens de verlangde vorm, hoedanigheid en voorwaarden, blijkens de door haar over te leggen getuigschriften."

De goederen kwamen behouden aan. William was bij het lossen tegenwoordig. Hij zag een schoon meisje aan land stappen en noemde zich. Zij stelde hem den brief van den korrespondent ter hand, op welker keerzijde geschreven stond:

„De brengster van dezen is de echtgenoot, welke gij mij besteld hebt."

„Ik heb nooit mijne wisselbrieven laten protesteeren, mejufvrouw, sprak de Amerikaan, en nu ik u gezien heb, zal ik mij wel wachten, daarmede te beginnen met dien, welken gij mij vertoont en mij den gelukkigsten mensch op aarde beschouwen, indien gij mij veroorlooft hem te betalen."

Binnen veertien dagen werd het huwelijk gesloten; William, berigtte zijnen korrespondent de goede ontvangst, en betuigde zijnen Londenschen korrespondent zijn opregten dank.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 14 Jan. In de zitting van het Huis der Heeren heeft de minister-prezident eene mededeeling gedaan, betreffende den toestand des Konings, met betrekking tot de aangelegenheden des lands. Na herinnerd te hebben, dat de Prins van Pruissen, ongeveer drie maanden geleden, was belast met het bestuur der regeringsaangelegenheden, en dat deze termijn den 23sten Januarij zou afloopen, deelde de minister mede, dat de Prins van Pruissen onlangs eene officiëele verklaring nopens den toestand van Z. M. van de geneesheeren gevorderd heeft en dat deze daarop hebben verklaard, dat alle grond bestaat, om een volkomen herstel des Konings te verwachten; dat deze herstelling echter langzaam zal vorderen en Z. M. zich zelfs na zijn volkomen herstel [illegible] in acht zal moeten nemen. Zij oordeelden [illegible] op den 23sten Januarij de tijd nog niet [illegible] zijn, waarop de Koning zich met de Regerings[illegible] legenheden zoude kunnen bezig houden. [illegible] daarop was de Prins van Pruissen weder voor drie maanden met het bestuur der Regeringsaangelegenheden belast geworden, en [illegible] Z. K. H. zich bereid verklaard had, die dus weder op zich te nemen, had ook het ministerie de verantwoordelijkheid daarvan weder op zich genomen.

— Ook de adel van Novogorod heeft, naar het voorbeeld van dien te St.-Petersburg, het verlof verzocht om tot de vrijmaking der lijfeigenen in dat goevernement over te gaan. Er is niet aan te twijfelen, dat de Keizer dat verzoek gunstig zal beantwoorden.

— Men zegt, dat het goevernement, bij gelegenheid van het huwelijk des Prinsen met de koninklijke Prinses van Engeland, een volledige amnestie ten voordeele van staatkundige misdadigers zal verleenen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 15 Januarij.

GETROUWD (13 Jan.): J. Sinnige met C. J. M. Kohring.

BEVALLEN (12 Jan.): J. M. J. van Waning Bolt, geb. Borghorst, D. — (13 Jan.): D. M. Jagtman, geb. Dagneaux, Zoon.

OVERLEDEN (12 Jan.): B. Meuleman, wed. N. Dijkman, 84 j. — (9 Jan.): C. J. Trotz, 78 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		14 JAN. 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104¼	a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63 9/16	"	63 11/16	63⅝
Dito Dito	3 "	75⅝	"	75 13/16	75¾
Dito Dito	4 "	96⅝	"	96 11/16	96 11/16
Amortis. Syndik.	3½ "	91¼	"		
Aand. Handel-Maatsch.	4½ "	135½	"	136¼	135½
Oost-Ind. Leening	4 "		"		
Aand. Holl. Spoorweg.			"		
Leening idem	4½ pCt		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "		"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ "		"		
Dito bij *Rothschild*	2½ "	51¾	"		
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"		
Spanje, Obligatiën	1¼ "	25½	"	25 11/16	25⅝
Dito	3 "	42⅜	"		
Dito Binnenl.	3 "	37 7/16	"	37½	37½
Amortisable Schuld			"		
Bewijzen Coupon		5⅛	"	5 3/16	5⅛
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*		89	"	90	
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44¾	"	44 13/16	
Dito 1856	3 "	43¾	"	43 13/16	
Dito Uitgestelde			"		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104⅜	"		
Dito bij idem 1828/1829	5 "		"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "		"		
Dito bij idem 1840	4 "		"		
Dito bij *Stieglitz*	4 "	83 9/16	"		
Dito Nieuwe	4 "		"		
Dito 5de Serie	5 "	95 9/16	"	95⅝	
Dito 1855, 6de Serie	5 "	98⅝	"	98¾	98¾
Dito adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "	96⅛	"		
Inschrijving in Assignat.	6 "	63¼	"		
Certifikaten van dito	6 "	65⅝	"		
Spoorweg Aktiën	5 "	76½	"	76¾	
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f		"		
Obligatiën	4 pCt.	77 9/16	"	77⅝	
Pruissen, Obligatiën	4½ "		"		
Aandeelen 1854	3½ "		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	73 3/16	"	73¼	73¼
Dito Rente Amsterdam	5 "	85¾	"	85⅞	85⅞
Dito Nationale 1854	5 "	75 9/16	"	75¾	75⅝
Dito dito	2½ "	38	"		
Weener Bank-Aktiën	f		"		
Dito Aand. fl. 250, 1839	"		"		
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.	310	"	311	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rothschild*	5 "		"		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 "	97½	"		
Dito 1839 van £ 100	5 "	97½	"		
Dito 1843 " £ 100	5 "	98	"		
Dito 1852	4½ "		"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"		
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	13 7/16	"	14	
Venezuela, dito 6 pCt thans	4½ "	29⅝	"	29¾	
Dito Uitgestelde	2 "	11⅞	"		
Grenada, Obligatiën	3¼ "	19 5/16	"	19 7/16	
Dito Uitgestelde		5½	"	5 9/16	
Mexiko dito	3 "	19 13/16	"	19⅞	
Ned-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	/		"		
Dito dito	" B "		"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt		"		
Amerik. Bank-Aktiën			"		
Illinois Spoorweg-Aandeelen		93	"	93½	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	84⅛	"		
Louisiana	5 "		"		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 "	5 9/16	"	5⅝	

Handel-Maats. kontant 135¾, 136¼.

Binnenl. fondsen onveranderd. Van vreemde zijn Spaansche goed prijshoudend. De overige allen in lustelooze stemming.

Koers van het Geld: Beleening 5 pCt., Prolongatie 4½ 5 pCt., Diskonto 6 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 14 Jan. Rente kont. 4½ pc. 93.75; op tijd 3 pc. 70.—; Fr.-Oost. Spoorw. 732; Spanje 1½ pc. 25¾; 3 pc. —; Rom. Leening 88.

MADRID, 13 Jan. Spanje 3 pc. 39.05; 1½ pc. 27.—.

LONDEN, 14 Jan. Cons. op tijd 94⅞; Spanje 1¼ pc. 25⅝; Rusland 5 pc. 109; 4½ pc. 98½; Holland 4 pc. 99; 2½ pc. 64¾; Peru 4½ pc. 78; Grenada werkelijke 20; uitgest. 5½; Sardinië 5 pc. 88; Mexiko 20⅜; Wissel op Amst. —.—; Hamb. —.—.

WEENEN, 14 Jan. Metall. 5 pc. 81½; Nation. 83⅞; Bank-Aktiën 987; Credit Anst. 236; Noord-Bahn akt. 182⅞; O.-Fr. Spoorw. akt. 302; Saltzb. 102¾; Lomb. Venetiaans. 117; Wissel op Londen 3/m. 10.17; Zilver 5¼; Goud 7.

BERLIJN, 14 Jan. Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅞; Rusland 5 pc. 106½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19⅛, Amst. 142⅜, Hamburg 151, Petersburg 97, Diskonto 5½.

HAMBURG, 14 Jan. Spanje 3 pc. —, 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Mexikanen 3 pc. —, Vereinsbank 95½, Noord-Duits. bank 77½, Wissel op Londen 3/m. —.—, kort —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 2½.

FRANKFORT, 14 Jan. Metalliek 5 pc. 77, Spanje 1½ pc. 25 5/16, 3 pc. —, Wissel op Londen 117⅞, Parijs —, Weenen 112½, Amsterd. —, Diskonto 4.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55	2/m. Livorno	f 38
Zigt "	" 55¾	" Napels	" 79
2/m. Bordeaux	" 54½	" Petersburg	" 1.63
½/m. "	" 55¼	6/w. Weenen	" 32½
3/m. Madrid	" 232	" Augsburg	" 35 5/16
" Cadix	" 234	" Frankfort	" 98¼
" Sevilië	" 231	2/m. Hamburg	" 34¾
" Bilbao	" 231	Zigt "	" 35⅜
" Lissabon	" 40	2/m. Londen	" 11.50
" Porto	" 40¼	Zigt "	" 11.70
2/m. Genua	" 44½	Rotterdam	" ⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 27,95	à —	Pruissische	f 34½	à —
Napelsche	" 24,80	" —	Spaansche	" 2,33½	" —
Div. in £	" 11,60	" —	Hamb. Russ.	" 35¼	" —
Eng. Russen	" 11,60	" —	Russ. in Z. R.	" 33⅝	" —
Fransche	" 54¾	" —	Pools. in "	" —	" —
Belgische	" 55⅝	" —	" " Fl.	" 26¾	" —

Buitenl. Spanje 54¾. Nationale Metalliek f 29.42½.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,70 à 9,80
Oude Gerande Dukaten	" 5,55 " 5,65
Wigtige Souvereinen	" 11,80 " 11,90
" Pistolen	" 9,55 " 9,65
Stukken van 20 Franks	" 9,30 " 9,40

Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 10 à 11 pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters	per Stuk f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	" 2,33 " 2,36
Brabandsche Kroonen	" 2,65 " 2,70
Fransche	" 2,70 " 2,75
Pruissische Daalders	" 1,74 " 1,77
Zilver 1000 à 980	" —,— " —,—
" 900 " 700	f 104,50 à 105,—

OOSTENRIJKSCHE NATIONALE BANK. — Het dividend over het tweede semester van 1857 is op eene vergadering der grootste deelhebbers, gehouden op 11 dezer, bepaald op Fl. 35 per actie, zijnde Fl. 15 gewoon en Fl. 20 extra.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 14 Jan. Rogge. Verkocht: 142/2 ℔ St.-Petersburg f 162 6/w. — Gerst: 125/2 ℔ j. Koersche f 172 6 w. — Spoeling f 1,30 per ketel.

DELFT, 14 Jan. Heden zijn de prijzen der Boter alhier geweest: eerste kwaliteit f 55 a 57; tweede dito f 50 a 54.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 14 Jan. Lion, (st.), Londen.

HELVOET, 14 Jan. Fogwell, Susan Ann, Liverpool.

St. HELENA, 24 Nov. Van Wulven, Maria, Batavia n. Middelburg.

UITGEZEILD:

BRIELLE, 14 Jan. Dammont, Amazone, Duinkerken.

BATAVIA, 15 Nov. Van Noël, Laura en Adèle, Nederland. — 19 Nov. De Vos, Beurs van Rotterdam, Nederl. — 20 Nov. Van der Burg, Willem III, Nederl. - Weber, Argo, Rott. — 22 Nov. Bik, Vier Gezusters, en van Duyn, Philips van Marnix, beide Nederl. — 23 Nov. Bonn, Hendrika, Rott. - Rap, Ardjoeno, id.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 15 Januarij, in lading naar:

Frankfort.	J. Stumm, Frankfort N°. 14.
Maintz.	W. Huppert, Maintz N°. 5.
Mannheim.	J. Noll, Stad Mannheim.
Keulen.	A. Weingart, Cöln N°. 15.
Dusseldorp.	H. Hoogeweg, de Hoop.

Rijnhoogte ARNHEM, 14 Jan. 6 p. 1 duim onder 0.
KEULEN, 13 " 1 vt. 8½ "

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 18 Januarij, des avonds ten vijf ure.

1. Huis en Erve, Kromme Waal, N 11. — 2. Dito, St. Anthonies-Breestraat, C 46. — 3. Dito, Zanddwarsstr., C 239. — 4. Huis, Achterhuis en Erve, Kolk, H 612. — 5. Huis en Erve, Koningstraat, O 274. — 6. Twee Huizen en Erven, Onbekende Grachtje bij den Stads Timmertuin, W 596 en 597. — 7. Huis en Erve, Schipperstraat, U 165 — 8. Huis, Achterhuis, Pakhuis en Erven, Bloemgracht, MM 4 en 71. — 9. Huis, Tuin en Erve, tweede Weteringdwarsstr., BB 290. — 10. Huis en Erve, Kleine Kattenburgerstraat, T 650. — 11. Een door brand beschadigd Huis en Erve, Bloemstraat, DD 263. — 12. Huis en Erve, Overtoomschen Weg, K 8.

Advertentiën.

(4000) ONDERTROUWD: A. R. BLOEMEN
en
M. C. J. HOMAN.

SNEEK, den 7 Januarij 1858.

Eenige kennisgeving.

(4022) Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 30 jaren, de Wel-Edele Heer LUDOVICUS CAROLUS JOSEPHUS BEUNS.

AMSTERDAM, den 11n Januarij 1858.

(4020) Heden overleed alhier, na de Heilige Sacramenten ontvangen te hebben, Mejufvrouw ANNA GERTRUDIS STEINBACH. Zij heeft haar hevig lijden met voorbeeldig geduld gedragen en stierf zacht en kalm, vol vertrouwen op Godsvaderlijke liefde.

RIJSWIJK, 12 Januarij 1858.

De Zalf en Pillen van Holloway, een overheerlijk middel voor open benen. P.... M...., te Alblasserdam, had voor zes jaren het ongeluk een been te breken; hetzelve werd niet goed gezet en niet goed behandeld, waardoor eene open wond ontstond, en in weerwil van eene langdurige genees- en heelkundige behandeling, kon hij niet herstellen, en men vreesde dat hij levenslang zoude kreupel blijven. Vier maanden geleden begon hij de Zalf en Pillen van HOLLOWAY te gebruiken, welke spoedig zijnen toestand verbeterden en ruim twee maanden later was hij tot verbazing van een ieder hersteld.

Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75; f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment.* (3098)

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN.

DE

VOLKS-ALMANAK,

VOOR

Nederlandsche Katholieken,

in het jaar des Heeren 1858,

BIJEENGEBRAGT

DOOR

J. A. ALBERDINGK THIJM,

O. EQ. S. GR. M.

Prijs 45 Cts.

De Tijdwijzer is bearbeid door den Wel-Eerw. Heer Past. van der Horst, en verrijkt met belangrijke aanteekeningen wegens de hoofdfeesten en mededeeling van oude nederl. volksoverleveringen.

Tot het Mengelwerk zijn bijdragen geleverd, door Dr W. J. F. NUYENS, Pr J. DYCKMAN, Prof. P. J. KOETS, J. C. A. HEZEMANS, Jonkv. M.-L. DE CHÂTELAIN, Mejufv. GEERTRUDA C., GEERTRUDA E. T., DOROTHEA, Mr PR. VAN DUYSE, D. DORBECK, W. VAN DEN BERGH, A. J. HILLENAAR, REINOUD, PAUWELS FORESTIER, Prof. M. SMIETS, EDW. VAN EVEN, J. POELHEKKE, J. WATERREUS, LOUIS KLIEBISCH, H. SCHARTMAN, Pr. en anderen.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.